

Három éves korunkban eldől a sorsunk?

2011. január 25.

Szerző: hvg.hu

http://hvg.hu/egeszseg/20110125_harom_eves_kor_sors/print

Egy évtizedeken át végzett felmérés drámai következtetése, hogy három éves korban eldől egy ember sorsa. Azaz labilis gyerekből labilis felnőtt lesz.

A National Academy of America (amerikai tudományos akadémia) PNAS című folyóirata ma megjelenő számában hozza nyilvánosságra egy páratlan világméretű kutatássorozat eredményét: egy tudóscsoport harminc évvel ezelőtt kezdte figyelni különböző országokban összesen ezer kisgyerek sorsának alakulását egészen napjainkig bezárólag. A Duke egyetem Terri Moffitt professzor csoportja kimondottan túlérzékeny vagy nyugtalan, hiperaktív, labilis, általában három éveseket választott ki a vizsgálódáshoz. A végkövetkeztetés, amelyről ma számot adnak a tudósok: ezeknek a gyerekeknek a többsége a felcseperedés egész ideje alatt az átlagos társaikhoz képest gyakrabban voltak betegek, feltűnően sokan váltak drogfüggővé, anyagilag inkább sikertelenek, mint sikeresek lettek, sőt az átlaghoz képest gyakrabban keveredtek összetűzésbe a törvényekkel.

Időközben – megdöbbenően észlelve az amerikai kutatási részeredményeket – hozzálátott dühkitöréseit kordában tartani nem képes, szintén labilis ötszáz brit kisgyerek megfigyeléséhez. Nos, a végeredmény – amit szintén kedden ismertetnek hivatalosan – szinte semmiben sem különbözik az Egyesült Államokban végzett kutatásától. Az angolok esetében külön kiemelik a Duke egyetem pszichológusai, hogy a megfigyelték körében mennyire általános a dohányzás, a rossz iskolai eredmény.

A Süddeutsche Zeitung keddi számában a müncheni egyetem gyerekklínikájának szakértője, Karl Heinz Brisch szinte tragikusnak tartja a harminc évvel ezelőtt kezdett páratlan vizsgálat megállapításait, ugyanakkor mégis árnyal a képen. "Nincs eleve elrendeltetés, olyan nem létezik, hogy az ember lelki fejlődése és ezáltal tulajdonképpeni sorsának alakulása eldőlhet kisgyermekkorban. A labilis kicsikből igenis válhatnak kiegyensúlyozott kamaszok, felnőttek, de ez nyilvánvalóan komoly foglalkozást igényel" – így a német professzor, aki szerint ez nem más, mint pozitív példaképek, minták felmutatása, olyanokkal való személyes kapcsolatok kiépítése, akik legyőzték önmagukban a pánikot, az állandó félelemérzetet, a mérget. Mindezek hosszú távon bizonyíthatóan képesek hozzájárulni ahhoz, hogy dühös, magukat szerencsétlennek érző gyerekekből egészséges felnőttek legyenek.

A Süddeutsche Zeitungnak nyilatkozó müncheni pszichológus, Karl Heinz Brisch a gyenge idegzetű gyerekek szüleivel való foglalkozásnak is kiemelkedő jelentőséget tulajdonít. Nekik azt kell megtanulniuk egyebek között, hogy a gyerek dühkitöréseire, félelmeire, hisztériáira nem a durva rendreutasítás a válasz, hanem az együttérzés, a megértés kifejezésre juttatása, a mind több törődés, beszélgetés a kisémmel. Ellenkező esetben valóban nincs megállás a

lejtőn, a dühös gyerekből agresszív, másokkal szemben lelki és fizikai erőszaktól sem visszariadó, emiatt aztán sikertelen, végül is szerencsétlen felnőtt válik.

Több van a kártyáján, mint gondolná!

Ezt már olvasta?

[A közösségi oldalak az örület új formáját jelentik egy szociológus szerint »](#)

Close

© HVG Online Zrt. Minden jog fenntartva.